

Arrest

nr. 145 307 van 11 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 december 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, zijnde de zoon van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar moeder.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Alkhan-Khala (Tsjetsjenië). U kwam samen met uw zoon T. M. (...) (O.V. (...)) aan in België op 21 augustus 2008 en u diende diezelfde dag een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 1 december 2008 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat uw recent verblijf in Tsjetsjenië en bijgevolg ook uw beweerdde problemen ongeloofwaardig werden bevonden. Deze beslissing werd vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 11 oktober 2012. Op 15 oktober 2012 werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag (bijlage 13quater) betekend. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u vervolgens een derde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 3 oktober 2013. Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, namelijk dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omdat u in Tsjetsjenië problemen kende met de autoriteiten omdat uw man hulp had geboden aan rebellen tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog en zij omwille hiervan op zoek zijn naar uw man. U verklaart immers dat uw problemen nog steeds actueel zijn en dat uw moeder is verhuisd omdat zij op haar woonplaats werd lastig gevallen door medewerkers van de Russische autoriteiten omdat zij op zoek zijn naar u en uw man. Daarnaast haalt u aan dat uw zoon, T. M. (...) (O.V. (...)), inmiddels 19 jaar oud is en hij omwille hiervan bij een terugkeer naar jullie land van herkomst verplicht zou worden zich aan te sluiten bij de rebellen. Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u een attest over de vernieling van uw huis neer en drie convocaties op uw naam.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, omwille waarvan u verklaarde nog steeds gezocht te worden door de autoriteiten in uw land van herkomst (DVZ 3e AA, verklaring, rubriek 15 en 17).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerdde recente herkomst uit Tsjetsjenië omdat u bedrieglijke verklaringen aflegde over uw bezit van een internationaal paspoort, een binnenlands paspoort, de visumaanvraag die onder uw gegevens werd ingediend bij de Belgische ambassade in Moskou in 2004 waaruit bleek dat u toen in Moskou woonde en werkte en ten slotte uw reisroute. Bovendien legde u de Belgische asielinstanties geen bewijs/document voor waaruit bleek dat u voor uw aankomst in België (permanent) in Tsjetsjenië was geregistreerd en/of er had verbleven. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen, maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van

uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet – u verklaart immers nog steeds gezocht te worden door de autoriteiten in uw land van herkomst en dat uw moeder is verhuisd omdat zij op haar woonplaats werd lastig gevallen door medewerkers van de Russische autoriteiten omdat zij op zoek zijn naar u en uw man (DVZ 3e AA, verklaring, rubriek 15 en 17) – moet worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot de drie convocaties op uw naam die u neerlegt ter staving van uw huidige asielaanvraag moet worden opgemerkt dat u deze stukken reeds ter kennis hebt gebracht naar aanleiding van uw tweede aanvraag, waarbij de DVZ deze gegevens heeft beoordeeld en op 15 oktober 2012 heeft beslist om ze niet in aanmerking te nemen (bijlage 13quater), aangezien deze convocaties niet aantonen dat u enig gevaar zou lopen of ten onrechte gearresteerd zou worden indien u zich zou aanbieden. Zodoende zijn deze stukken niet nieuw in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Bovendien moet worden benadrukt dat deze gegevens de kans op internationale bescherming hoe dan ook niet aanzienlijk vergroten. Zo werden enkele vormelijke elementen opgemerkt die ernstig twijfel doen rijzen over de authenticiteit van deze convocaties. Zo ontbreekt op elke convocatie de hoofding met de naam en de gegevens van de uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Op de convocaties luidens dewelke u werd opgeroepen op 06/02/2012 en op 14/08/2012 ontbreekt eveneens de datum waarop zij werden opgesteld. Geen van deze convocaties bevat verder enige informatie over de manier waarop ze werden afgeleverd, daar het strookje hiertoe onderaan ontbreekt. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat in de Noordelijke Kaukasus iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren. Hierdoor wordt de bewijswaarde van deze convocaties op uw naam ernstig ondermijnd, wat de geloofwaardigheid van uw verklaring nog steeds gezocht te worden door de autoriteiten in Tsjetsjenië enkel verder onderuit haalt. Uit de convocaties luidens dewelke u werd opgeroepen op 06/02/2012 en op 14/08/2012 blijkt hoe dan ook dat u louter werd opgeroepen in verband met documenten die u recht geven om uw eigendom (over uw huis) vast te stellen (DVZ 3e AA, verklaring, rubriek 17). Uit de convocatie luidens dewelke u werd opgeroepen op 7 mei 2009 blijkt dan weer dat u (slechts) werd opgeroepen in de hoedanigheid van getuige, echter zonder enige vermelding van de zaak waarin u als getuige werd opgeroepen. Zij volledigheidshalve nog opgemerkt dat uit de kopies van een gedeelte van uw binnenlands paspoort (waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds over heeft uitgesproken) en uit de kopies van een gedeelte van uw internationaal paspoort die u ter staving van uw tweede asielaanvraag nog voorlegde, geenszins valt af te leiden dat u in de periode die uw vertrek uit de Russische Federatie (op 17 augustus 2008) voorafging, in Tsjetsjenië zou hebben gewoond. De geboorteakte die u ter staving van uw tweede asielaanvraag voorlegde en die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag had voorgelegd, bevestigt uw identiteit en Tsjetsjeense afkomst, die echter nooit ter discussie hebben gestaan.

Wat het door u in het kader van uw derde asielaanvraag voorgelegde attest over de vernieling van uw huis betreft, dient te worden aangehaald dat dit document niet van die aard is dat het de eerdere conclusies van een ongeloofwaardig asielrelaas kan wijzigen. Dit document toont immers louter aan dat uw huis werd vernield als gevolg van het gewapend conflict in Grozny in de jaren 1999-2000. Nergens kan uit dit document worden afgeleid dat u in de periode voor uw verklaarde vertrek uit uw land in Tsjetsjenië verbleef, laat staan dat u er vandaag door de Tsjetsjeense autoriteiten zou worden gezocht.

Uw verklaring ten slotte, dat uw zoon, T. M. (...) (O.V. (...)), inmiddels 19 jaar oud is en hij omwille hiervan bij een terugkeer naar jullie land van herkomst verplicht zou worden zich aan te sluiten bij de rebellen (DVZ 3e AA, verklaring, rubriek 15), betreft louter een blote bewering die u geenszins hard kunt maken. Bovendien blijkt nergens uit de verklaringen van uw zoon in het kader van diens eerste en tweede asielaanvraag die hij respectievelijk op 11 oktober 2012 en op 8 oktober 2013 indiende, dat hij de intentie heeft zich bij een terugkeer naar jullie herkomstland bij de rebellen aan te sluiten (DVZ 1e AA zoon, vragenlijst; CGVS 1e AA zoon, gehoorverslag; DVZ 2e AA zoon, verklaring).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen

overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de eerste asielaanvraag van tweede verzoekende partij van 21 augustus 2008 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 1 december 2008 werd afgewezen omdat het recent verblijf van tweede verzoekende partij in Tsjetsjenië en bijgevolg ook haar beweerdde problemen ongeloofwaardig werden bevonden. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 26.076 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 april 2009, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Tweede verzoekende partij diende op 11 oktober 2012 een tweede asielaanvraag in, waaromtrent de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 oktober 2012 een beslissing van weigering tot inoverwegingname nam. De eigen eerste asielaanvraag van eerste verzoekende partij van 11 oktober 2012, die zij tegelijk met de tweede asielaanvraag van haar moeder indiende, werd eveneens door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 januari 2013 afgewezen, daar zij zich voor haar asielaanvraag louter baseerde op de verklaringen van haar moeder die reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 106.167 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 juni 2013, waartegen het beroep bij de Raad van State ontoelaatbaar werd verklaard bij beschikking nr. 9891 van 29 augustus 2013. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partijen betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun huidige asielaanvraag steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun eerste asielaanvraag, meer bepaald de problemen met de autoriteiten van hun land van herkomst omdat de echtgenoot van tweede verzoekende partij, *i.e.* de vader van eerste verzoekende partij, hulp had geboden aan rebellen tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog. Ter ondersteuning van hun huidige asielaanvraag worden door

verzoekende partijen een attest over de vernieling van hun huis en drie convocaties op naam van tweede verzoekende partij, neergelegd.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvragen van verzoekende partijen geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

In hun verzoekschrift brengen verzoekende partijen geen argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat uit het paspoort van tweede verzoekende partij blijkt dat ten onrechte aan haar recente herkomst uit Tsjetsjenië wordt getwijfeld. Immers vermeldt de stempel op het paspoort haar huidige woonplaats in Grozny, zo blijkt uit de door hen aangebrachte beëdigde vertaling van deze stempel die zij als bijlage bij hun verzoekschrift toevoegen. Dit element maakt dan ook de kans aanzienlijk groter dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, aldus verzoekende partijen. De Raad stelt evenwel vooreerst vast dat, hoewel de *“inventaris van de stavingsstukken”* bij het door verzoekende partijen ingediende verzoekschrift als bijlage 3 *“Paspoort met stempel en vertaling”* vermeldt, verzoekende partijen nagelaten hebben deze bijlage bij hun verzoekschrift toe te voegen. Verder bemerkt de Raad dat niet betwist wordt dat de stempel in het binnenlands paspoort van tweede verzoekende partij Grozny vermeldt als woonplaats van tweede verzoekende partij. Echter dient erop te worden gewezen dat inzake dit door tweede verzoekende partij in het kader van haar eerste asielaanvraag neergelegde binnenlands paspoort reeds door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 26.076 van 20 april 2009 werd vastgesteld dat desbetreffend document – de faxkopie van enkele bladzijden uit het binnenlands paspoort – geen origineel exemplaar betreft en dat aan een kopie geen waarde gehecht wordt gezien het gemak waarmee een kopie te vervalsen is. Verzoekende partijen leggen tot op heden de originele versie van het binnenlands paspoort van tweede verzoekende partij niet neer.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen enkele poging ondernemen om de overige motieven in de bestreden beslissingen – in het bijzonder deze in verband met de neergelegde convocaties, het attest over de vernieling van hun huis en de verklaring van tweede verzoekende partij dat haar zoon bij een terugkeer naar hun land van herkomst verplicht zou worden zich aan te sluiten bij de rebellen – die geleid hebben tot het besluit dat er geen nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, *in concreto* te weerleggen. Het komt evenwel aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij in gebreke blijven. Desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.6. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat in het kader van de huidige asielaanvragen van verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT